

Bemærkning, at Sagen dog ikke kan ansees som en særegen Lovgivningsgjenstand for Danmark, men at jeg antager, at Sagen vil kunne endelig afgjøres, naar Thinget vedtager dette Forslag, som gaaer ud paa, at der meddeles ham Indfødsret, da Loven saa derefter kunde blive vedtagen af Kongen i det Geheimestatsraad; thi jeg troer ikke, at Sagen paa nogen Maade kan henføres til dem, der efter de for Provindsstaaenderindretningen givne Bestemmelser, som nu med visse Modificationer igjen ere bragte til Live, høre derunder. Jeg skal altsaa paa ingen Maade fraraade det ærede Thing at gaae ind paa denne Sag.

Monrad: Det glæder mig, at den ærede Indenrigsminister ikke har nogen Betænkelse — saaledes opfattede jeg ham idetmindste — ved, at der bevilges Hr. Sødring Indfødsret. Jeg kan imidlertid dog ikke lade mig nøie hermed, ifølge de Øtringer, der iøvrigt ere faldne fra den ærede Indenrigsminister med Hensyn til Meddelelsen af Indfødsret i Almindelighed. Efter Indenrigsministerens Øtringer vilde jo § 54 i Grundloven, som handler om Indfødsrets Meddelelse ved Lov, være suspenderet, undtagen for alle dem, der vilde kunne have faaet Indfødsret efter de tidligere Regler. Ingen, der ikke kunde faae Indfødsret efter de tidligere Regler, vilde, efter Indenrigsministerens Mening, paa Grund af de stedfindende Forhold kunne faae Indfødsret, og den nævnte Paragraph i Grundloven vilde altsaa deelviis være suspenderet. Jeg troer ikke, at denne Ansættelse er rigtig. Der er mange Fællesanliggender, — og jeg indrømmer, at Indfødsretten er et saadant — hvortil vort Samtykke i Lovsform behøves, og som dog alligevel gaae deres jævne, rolige Gang. Jeg skal anføre som saadanne f. Ex. Arveloven og Toldloven. De aarlige Finantslove ere ligeledes Fællesanliggender. Vi give for vort Bedkommende vort Samtykke til dem, og det er derefter Regjeringens Sag at sørge for, at de for de andre Landsdeles Bedkommende blive vedtagne. At de Betingelser, der fra de andre Landsdeles Side ere nødvendige, for at der kan tages Beslutning om et saadant Fællesanliggende, vilde opfyldte, det er ganske i sin Orden; men hele Lovgivningsværket

kan ikke derfor standses. Jeg mener, at i saadanne Tilfælde, i hvilke Indfødsret skulde meddeles, men som ikke gaae ind under de tidligere Regler, maa Regjeringen, naar et Forslag desangaaende har passeret igennem Thingene, og man her har givet sit Samtykke, dernæst have at overveie med de Mænd i Regjeringen, der repræsenterer de andre Landsdele, hvorvidt der fra deres Side er nogen Betænkelse ved, at Indfødsret blev meddeelt, og, hvis der ingen saadan Betænkelse er, bør formeentlig Loven udfomme. Jeg troer, at det først og fremmest er nødvendigt, at alle sødes Sager gaae deres Gang, saaledes, at der ikke indtræder nogen Standning i Statsmassinen med Hensyn til enkelte Sager. Vel er det jo saa, at Indfødsrets Meddelelse kun gjælder enkelte Personer; men det kan ofte for disse være af den største Vigtighed, at Indfødsret bliver dem meddeelt; og jeg vilde derfor finde det beklageligt, hvis theoretiske Betænkelse, der efter mit Skjøn ikke kunne tillægges nogen afgjørende Vægt, skulde bevirke, at Lovgivningsværket i den her omhandlede Retning blev standset.

Indenrigsministeren: Det forundrede mig, at den ærede Forslagsstiller har troet, at der var nogen Uoverensstemmelse mellem det, jeg har sagt, og det, han siger. Det er netop ogsaa min Mening, at Grundloven gjør det nødvendigt, at den danske Rigsdag giver sit Samtykke til Meddelelse af Indfødsret, som Kongen eller Regjeringen ønsker at meddele. Han indrømmede selv, at det maatte beroe paa Regjeringens Overveieelse af alle Forhold, navnlig med Hensyn til Forbindelsen med de øvrige Statsdele, om denne Indfødsret virkelig kunde meddeles, eller ikke; og det er aldeles det, jeg har sagt. Jeg tilkjendegav netop det ærede Thing, hvorledes jeg ikke kunde finde nogen Anledning til at fraraade, at man beskæftigede sig med Sagen; men jeg gjorde blot opmærksom paa, at Regjeringen maatte ved at sanctionere et Lovforslag, som kom herfra, tage Hensyn til den Virkning, som Indfødsretten har over hele Monarchiet; og derved fremkommer den fulde Analogie med Hensyn til de Love, som den ærede Taler nævnte, nemlig Arveloven, Toldloven o. s. v. Disse Love